

Naturforeningen for Ordrup Næs

OM ÅLEGRÆS PÅ STRANDENE AUGUST 2023.

Der er forskel på ålegræs og tang!

Der er fra flere sider stillet spørgsmål om de mængder af ålegræs, der i sommer er skyllet ind på flere strækninger af strandene i Nekselø bugten.

Hermed en kort redegørelse for baggrunden og konsekvenserne af græs-dyngerne.

Vi har fx fået nedenstående mail (tilpasset af redaktionen):

" Denne sommer, og især på nuværende tidspunkt, er der skyllet ekstraordinært meget tang op pga. de mange storme.

Vi talte med en anden sommerhusejer, som fortalte, at hun aldrig havde set så meget tang i de 65 år, hun havde været der.

Nedbrydningen af tangen kan forårsage en eutrofiering pga de næringsalte, som frigives ved nedbrydningen. Ålegræsset mm. er jo revet op og er gået i forrådnelse, så det giver ikke mening at smide i vandet længere ude - det vil blot flytte problemet."

Kommentar:

Allerførst vil jeg tillade mig en lille, men vigtig præcisering: Alt det græslignende der er skyllet ind på stranden på Ordrup Næs her i sommer er **ålegræs**. Som biologisk set ikke er **tang**.

Forskellen er den enkle, at tang – blæretang, savtang, strengetang m.m. – er brune planter der kun kan vokse på sten. De har ingen rødder eller stængler og blade med grønkorn, som planter på land, men hæfterødder og bladplader. Tang lever af de næringsstoffer, der findes i vandet.

Det grønne ålegræs er en blomsterplante, der vokser i sandbund, og har stængler og blade med grønkorn, rødder og rodkud.

Der er en del sammenblanding af de to typer planter – ålegræsset har tidligere været kaldt "bændeltang" og fx har man på de gamle gårde på Læsø tangtage. Men det er ikke tang – det er ålegræs.

Ålegræsset kræver sollys til grønkornene for at udvikle sig og vokser derfor ud til de dybder, hvor der er lys nok. Omkring 1915 var vandet så klart, at det voksede ud til omkring 12-15 m's dybde. Siden 1960'erne er havvandet blevet mere og mere uklart primært pga enorme mængder planktonalger, der er resultatet af tilførslen af næringsstoffer fra land, primært fra landbruget. Ålegræssets dybdegrænse er de seneste 20-30 år rykket ind mod kysten til i snit mellem 4 og 6 m's dybde. Da de danske farvande er meget lavvandede betyder denne indrykning, at meget store arealer på havbunden er blevet blotlagte. Det har medført stigende erosion af vores kyster, hvilket er ydermere uheldigt, da klimaet samtidig ændrer sig i retning af flere og kraftigere storme, også om sommeren.

Ålegræs-engene har desuden haft meget stor betydning som spisekammer for en lang række fiskeyngel – sild, torsk, fladfisk, ål, ålekvabber m.fl. – idet der i ålegræsset bor masser af små snegle, tanglopper, tanglus, rejer, krabber m.m.

Vi har gennem de seneste år enkelte steder set, at ålegræsset er begyndt at brede sig igen, hvilket er en særdeles god nyhed. Men det generelle billede er uændret dårligt.

Når vi så oplever sommerstorme som dem vi har set i år, vil en stor del af ålegræsset blive knækket eller revet op med rode, og skyllet ind mod kysten.

Jo mere ålegræs der vokser på havbunden, jo mere kan vi "risikere" at få ind på strandene. Store mængder ålegræs er således tegn på, at der faktisk vokser pænt med ålegræs ude i bugten.

Når ålegræsset skylles op på land, tørrer det meget hurtigt. Det er sjældent, at ålegræs der tørrer ind giver anledning til lugtgener. Tang der rådner, lugter derimod fælt.

Der er en del af ålegræsset der bliver spist af de lysegrå tanglopper, en del blæser længere op på stranden, og en del bliver begravet i sandet.

Noget af det bliver revet med tilbage i havet af næste storm – men da græsset dengang det voksede, optog næringsstoffer fra havbunden, bliver disse stoffer blot frigivet til havet igen. Det er således ikke tale om en "ekstra" dosis næringsstoffer, og dermed heller ikke tale om et bidrag til eutrofieringen (overgødsningen) af de danske kystvande.

Peter Blanner,
Marinbiolog